

Arrest

nr. 236 226 van 29 mei 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 3 februari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 januari 2020 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). De beslissing werd aan verzoeker op 17 januari 2020 ter kennis gebracht.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor verzoeker en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 januari 2020 komt verzoeker aan op de luchthaven van Zaventem. Hij werd gehoord door de politie van Zaventem. Verzoeker maakte diezelfde dag het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole van de luchthavenpolitie. Deze stelde vast dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de identiteitskaart van zijn Belgische broer.

Op 17 januari 2020 nam de gemachtigde van de minister voor Sociale Zaken en Volksgezondheid, Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op dezelfde dag legde de gemachtigde ook een inreisverbod op aan verzoeker van drie jaar.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van Zaventem op 16.01.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : A.

voornaam : S.

geboortedatum : [...]1998

geboorteplaats : K. Y.

nationaliteit : Palestina

In voorkomend geval, alias: A. A. [...]1994, België

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 17.01.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- ☐ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: A. A. [...]1994° België

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor vals naamdracht en gebruik ervan . (PV nummer HV[...] van de politiezone van Zaventem.)

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

Op 21 januari 2020 heeft verzoeker zich aangemeld en deed een verzoek om internationale bescherming. Verzoeker kreeg een “bewijs van aanmelding – eerste verzoek” en moest zich later opnieuw aanmelden om zijn verzoek in te dienen.

Op 23 januari 2020 kon verzoeker een verzoek om internationale bescherming indienen. Volgens de nota met opmerkingen werd verzoeker pas op 28 februari 2020 uitgenodigd voor zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert de schending aan van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 8 van het EVRM, van de artikelen 7 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van artikel 22bis van de Grondwet.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

“In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar het artikel 74/11, §1, lid 2 van de Vreemdelingenwet teneinde aan de verzoek er een inreisverbod op te leggen.

Dat de controle van de administratieve rechter zich niet beperkt tot de controle van de duidelijke beoordelingsfout, maar ook en voornamelijk de controle van de juistheid, van de relevantie en de toelaatbaarheid in rechte van de motieven omvat’.

Dat derhalve de feitelijk bestaande motieven juridisch relevant moeten zijn. zij moeten een correcte wettelijke basis hebben, een juiste toepassing maken van die basis en het concrete geval dient in die rechtsbasis teruggevonden te kunnen worden.

Dat het rechterlijk toezicht op de motieven hier alleen insluit dat de rechter nagaat of bewezen is dat de kwetsieuze omstandigheden juist werden geïnterpreteerd (juridische juistheid der motieven).

4.2.

In het inreisverbod wordt er verwezen naar het artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Het artikel 47/1 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toe ges taan of;

§2 De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen. ”

[...]

Dat bij de oplegging van een inreisverbod rekening dient gehouden te worden met een aantal fundamentele rechten, zoals het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Echter is dit niet afdoende gebeurd.

[...]

In de bestreden beslissing wordt geen enkele aandacht besteed aan de verklaring van verzoeker dat hij voor zijn leven vreest in Palestina en om die reden bescherming behoeft.

4.3.

Dat bij het onderzoek naar de specifieke omstandigheden de Dienst Vreemdelingenzaken het evenredigheidsbeginsel indachtig dient te zijn.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen recent het volgende oordeelde:

"3. 7. De Raad wijst erop dat krachtens artikel 74/11, §1. eerste lid van vreemdelingenwet, de duur van het inreisverbod dient te worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een onderdeel betreft van de omzetting van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB.L. 24 december 2008, aB. 348, 98 e.v.)

In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: 'de richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met 'alle omstandigheden eigen aan het geval' en dat met het evenredigheidsbeginsel respecteert.' (Parl.St.Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).

In casu, stelt de Raad evenwel vast dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd omtrent de termijn van het inreisverbod. In de bestreden beslissing wordt op quasi automatische wijze een inreisverbod opgelegd voor de maximumtermijn van drie jaar. Waarom deze maximumtermijn wordt gehanteerd, wordt niet uiteengezet. De Raad vindt in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier enige afweging of onderzoek terug dat betrekking heeft op de specifieke omstandigheden van verzoeker ...

3.8. Daargelaten de vraag of de aanwezigheid van familie in België een voldoende wegend element is om het inreisverbod in te korten, dient de Raad vast te stellen dat waar de gemachtigde een inreisverbod oplegt voor de maximale termijn van drie jaar zonder enig onderzoek naar een motivering omtrent de specifieke omstandigheden van verzoeker en de duur van het inreisverbod, de gemachtigde, gezien de verstrekende gevolgen van een inreisverbod, op een kennelijk onredelijke wijze heeft gehandeld.

Een schending dan de materiële motiveringsplicht wordt aangenomen.

[...]."

(Zie arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest met nr. 92 111 op datum van 27/11/2012 in de zaak RvV 106 549/11, eigen markering)

Dat de Raad voor Vreemdelingenzaken zich aldus reeds heeft uitgesproken omtrent de onwettigheid van de té algemene en stereotype motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat zoals reeds gesteld, het artikel 74/11, §2, lid 2 Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat dient rekening gehouden te worden met humanitaire redenen:

"De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen. "

Uit huidig verzoekschrift blijkt dat de humanitaire redenen aanwezig zijn. Verzoeker is afkomstig van Palestina. Hij behoeft internationale bescherming.

De Dienst Vreemdelingenzaken meent dan ook ten onrechte dat het gerechtvaardigd is om een inreisverbod van 3 jaar op te leggen omdat de verzoeker de openbare orde zou schaden terwijl er geen enkele beoordeling is stand gekomen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Palestina.

De Dienst Vreemdelingenzaken verwijst in de beslissing enkel naar een PV.

Echter betreft dit geen veroordeling en wordt geen rekening gehouden met verzoekers nood aan internationale bescherming.

[...]

Evident is dit niet alleen voorbarig, maar ook in strijd met de rechten van verdediging.

Tot slot wordt het principieel aanvaard dat personen die bescherming behoeven niet vervolgd worden voor valsheid indien zij hiervan gebruik maakten om zichzelf in bescherming te brengen.”

Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Hij citeert artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en stelt dat bij het opleggen van een inreisverbod moet rekening gehouden worden met een aantal fundamentele rechten zoals neergelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of in het Handvest. Volgens verzoeker is dit niet afdoende gebeurd omdat in de bestreden beslissing geen enkele aandacht is besteed aan de verklaring van verzoeker dat hij voor zijn leven vreest in Palestina. Verzoeker vervolgt dat de gemachtigde bij het onderzoek naar de specifieke omstandigheden het evenredigheidsbeginsel indachtig dient te zijn. Hij citeert uit een arrest van de Raad waarin de Raad erop wijst dat krachtens artikel 74/11, § 1, eerste lid van Vreemdelingenwet, de duur van het inreisverbod moet worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De Raad verwees daarin naar de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet een onderdeel betreft van de omzetting van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn). In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding aangaande artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en het inreisverbod benadrukt dat de richtlijn oplegt dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.

Verzoeker stelt dat hij humanitaire elementen heeft aangehaald. Hij concludeert dat de gemachtigde ten onrechte heeft geoordeeld dat het gerechtvaardigd is een inreisverbod van drie jaar op te leggen omdat hij de openbare orde zou schaden terwijl er geen beoordeling is tot stand gekomen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Palestina. De gemachtigde heeft in de beslissing enkel verwezen naar een PV en geen rekening gehouden met zijn nood aan internationale bescherming.

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2

De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3

Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet vormt inderdaad de omzetting van artikel 11 van de Terugkeerrichtlijn. Artikel 11 van deze richtlijn legt de lidstaten op een inreisverbod te voorzien in twee hypothesen (als geen termijn werd toegekend voor het vrijwillig vertrek of wanneer de verplichting tot terugkeer niet werd vervuld) en laat hen de mogelijkheid dit verbod te voorzien in andere gevallen. Daarnaast voorziet die bepaling ook dat in individuele gevallen de lidstaten om humanitaire of andere redenen kunnen afzien van een inreisverbod.

Verzoeker wijst er terecht op dat krachtens artikel 74/11, § 1, eerste lid van Vreemdelingenwet, de duur van het inreisverbod dient te worden vastgesteld “door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval”. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt inderdaad dat die bepaling over de duur van het inreisverbod een omzetting vormt van artikel 11, 2 van de Terugkeerrichtlijn en dat er wordt benadrukt: “*de richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert*” (Parl. St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).

In casu blijkt dat verzoeker op 16 januari 2020 bij aankomst in Zaventem door de politie werd verhoord. Uit het administratief rapport, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat verzoeker werd gehoord over de rechtmatigheid van zijn verblijf, familie- en gezinsleven en gezondheidstoestand. Daarnaast werd verzoeker ook gevraagd of er nog elementen waren die een onmiddellijke terugkeer in de weg staan. Verzoeker verklaarde te vluchten voor de oorlog. Dit blijkt eveneens uit de antwoorden op de vragen: “Waarom bent u in België?” en “Om welke redenen keerde u niet terug naar uw herkomstland of kan u niet terugkeren naar uw herkomstland of naar het land waar u een asielaanvraag indiende?”

De volgende dag, op 17 januari 2020, kreeg verzoeker onmiddellijk een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en het thans bestreden inreisverbod van 3 jaar.

In de bestreden beslissing worden de volgende motieven opgenomen over de duur van drie jaar van het inreisverbod:

“Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

De gemachtigde verwijst uitdrukkelijk naar de verklaringen van verzoeker over diens gezinsleven en gezondheidstoestand en leidt hieruit af dat geen schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM wordt aannemelijk gemaakt en dat de gemachtigde heeft rekening gehouden met de specifieke

omstandigheden zoals bepaald in artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Hij gaat vervolgens ook in op het feit dat verzoeker door zijn gedrag wordt geacht de openbare orde te kunnen schaden. Op grond van al die elementen, het handhaven van de openbare orde en de immigratiecontrole acht de gemachtigde een duur van drie jaar proportioneel.

Met verzoeker moet de Raad vaststellen dat, ondanks de uitdrukkelijke vermelding bij de aanvang van de beslissing dat verzoeker werd gehoord op 16 januari 2020 en “in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen”, op geen enkele manier is rekening gehouden met de herhaaldelijke verklaringen van verzoeker dat hij zijn land is ontvlucht voor de oorlog. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de gemachtigde bij het bepalen van de duur van het inreisverbod op afdoende wijze heeft rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van zijn geval, nochtans vereist door artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Het feit dat verzoeker heeft verklaard zijn land ontvlucht te zijn voor de oorlog is wel degelijk een van de omstandigheden eigen aan zijn geval waarmee de gemachtigde had moeten rekening houden toen hij daags na aankomst op het grondgebied al een inreisverbod voor de duur van drie jaar oplegde aan verzoeker.

Een schending van artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt aangenomen.

In de nota met opmerkingen wijst verweerder erop dat verzoeker pas op 23 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zijnde zes dagen na het nemen van de beslissing. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker blijkens het administratief dossier zich reeds eerder had aangemeld voor het indienen van zijn eerste internationaal beschermingsverzoek, namelijk op 21 januari 2020. Hij kreeg op die datum reeds een “bewijs van aanmelding – eerste verzoek”. Verzoeker werd donderdagavond 16 januari door de politie gehoord, verklaarde onmiddellijk dat hij zijn land ontvluchtte voor de oorlog, kreeg daags nadien op vrijdag 17 januari een inreisverbod van drie jaar opgelegd en heeft de dinsdag daarop zich aangemeld als verzoeker van internationale bescherming. In casu kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoeker getalmd heeft met het indienen van zijn beschermingsverzoek. Verweerder heeft wel een punt in de nota waar hij stelt dat uit het gehoor niet uitdrukkelijk blijkt dat verzoeker bij aankomst reeds uitdrukkelijk stelde een internationaal beschermingsverzoek te zullen indienen, maar er kan niet ontkend worden dat hij wel reeds uitdrukkelijk verklaarde zijn land te zijn ontvlucht voor de oorlog en dat dit een specifieke omstandigheid is eigen aan zijn geval waarmee de gemachtigde had moeten rekening houden bij het bepalen van de duur van het inreisverbod. De Raad volgt verweerder dan ook niet waar hij in de nota stelt dat dit enkel een omstandigheid is die van invloed zou kunnen zijn op de verwijderingsmaatregel, doch niet op de duur van het inreisverbod. Er blijkt noch uit de wet, die het heeft over “specifieke omstandigheden van elk geval” noch uit de voorbereidende werken waar wordt gesproken over “alle omstandigheden eigen aan het geval” dat een vrees voor oorlog in het herkomstland geen omstandigheid zou zijn waarmee moet worden rekening gehouden.

Verweerder stelt verder nog dat indien verzoeker nood heeft aan internationale bescherming hij een beschermingsstatus zal krijgen van het CGVS en het inreisverbod dan impliciet zal opgeheven zijn. Hij haalt ook aan dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een inreisverbod niet kan ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming. De Raad volgt verweerder hierin, doch dit neemt niet weg dat het opleggen van een inreisverbod zelf moet gebeuren in overeenstemming met artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en dus dat de duur ervan moet bepaald worden rekening houdend met de specifieke omstandigheden eigen aan het geval. Dit is in casu, zoals supra toegelicht, niet op een afdoende wijze gebeurd zodat dit leidt tot de nietigverklaring van het inreisverbod. Verder spreekt verweerder zich tegen waar hij stelt dat verzoeker geen belang heeft dit punt aan te vechten omdat het inreisverbod “niet van kracht zal worden” indien hij internationale bescherming krijgt. Verweerder gaat eraan voorbij dat het inreisverbod reeds van kracht is en dit conform artikel 74/11, § 3 van de Vreemdelingenwet sedert de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod werd betekend, zijnde 17 januari 2020. Het inreisverbod kan hoogstens opgeheven worden indien verzoeker internationale bescherming zou krijgen, zoals verweerder eerder zelf stelt, en een opheffing is de administratieve rechtshandeling waarbij een administratieve overheid enkel naar de toekomst toe rechtskracht ontzegt aan een bestuurshandeling. Dit neemt dus niet weg dat het inreisverbod wel reeds van kracht is en verzoeker thans een belang heeft bij de nietigverklaring ervan als dit inreisverbod, meer bepaald de duur ervan, niet op rechtmatige wijze is vastgesteld omdat niet op afdoende wijze met de specifieke omstandigheden van zijn geval werd rekening gehouden. Ook ter zitting volhardt de raadvrouw van verzoeker in het belang. Verweerder verwijst enkel naar de nota. Waar verweerder nog onderstreept dat de Raad van State overweegt dat de artikelen 6.2 en 11 van de Terugkeerrichtlijn de plicht opleggen aan een lidstaat om een terugkeerbesluit met inreisverbod op te

leggen mits om redenen van openbare orde of de nationale veiligheid een onmiddellijk vertrek vereist is, ook al heeft de illegaal verblijvende derdelander in de lidstaat en door een andere lidstaat afgegeven verblijfstitel, ziet de Raad in casu de relevantie niet in van deze verwijzing, aangezien verzoeker zich niet bevindt in de situatie van een vreemdeling die een verblijfstitel heeft in een andere lidstaat. Dit arrest gaat ook niet in op de kernvraag in huidige zaak, met name de plicht om bij het vaststellen van de duur van een inreisverbod rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval. In casu heeft de Raad supra vastgesteld dat de gemachtigde dat niet op afdoende wijze heeft gedaan.

Het verweer doet geen afbreuk aan de voormelde vaststelling van de schending van artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 januari 2020 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES